

Plébániai Hírlevél

Gyalogosan zárandokoltunk Sümegre

A 2013-ban indult Szombathely–Sümeg gyalogos zárandoklatot idén újra teljesítettük. Még a járvány tombolásának közepén Kóta Bori érdeklődött a zárandoklat felől. Nagyon megörültem, mert nem tudtam, hogyan kezdjünk neki az újraindításnak. Bori meggyújtotta a szikrát, kimondta, hogy „legyen”, innen már csak a szervezés volt hátra. Két év szünet és a vírus támadása sok bizonytalanságot okozott.

A szállásadók a telefonhívásra örömmel fogadták megkeresésünket. Az időpont és a szükséges részletek tisztázása után már csak a zárandoklatok meg-

szólítása és hívása maradt. Plébánosunkkal, Borival és Zsigával igyekeztünk pontosítani útvonalunkat és a helyszínen tapasztaltak alapján a két évvel korábbi utat kisebb módosításokkal véglegesítettük. A földutaknál a szükséges kaszálásokra segítséget kértünk és kaptunk, egy kivétellel Ukk és Zalagyömörő között mintegy 300 m hosszan. Július 8-án, csütörtökön a reggeli fél hetes szentmisén és azt követő zsolozsmán imádkoztunk zárandokutunkért, majd reggeli, bepakolás kísérelő autónkba és a Szűzanya hívására 25-en, a kereszttel az élen elidültünk Zanat felé, ahol nyitott templom várt bennünket. Innen a mezőn keresztül Vép következett, ahol a templom felújítása miatt a művelődési ház nagytermében pihentünk meg, amely most a szentmise helyszíne is. Csengőszóra (12:00-kor) az Urangyala imádságot mondtuk el, majd Porpác községet vettük célba. Az erdőben levő földúton csendben, de a magasan járó Nap hevében igyekeztünk tartani a tervezett tempót. Bögötre érve nagy szeretettel és vendéglátással fogadtak bennünket, idejüket

ránk szánva a helyi hívek. Jólesett a pihenés, a felgyűlés és a fogadtatás. A templom védőszentje Assisi Szent Ferenc; ide is betértünk imádkozni, énekelni az Úr Jézushoz. Csénye előtt jó volt az erdőben a fák lombjaitól védve rózsafüzért

imádkozni. A nap hátralévő részében az aszfalt és a nyílt terep tette próbára a kicsi, de kitartó zárandokcsapatot. A sárvári Szent László plébániatemplomba megnyugodva tértünk

be imára, sikerült az első napunk! – Innen a katolikus általános iskolába érve ismét nagy szeretettel fogadtak minket a máriazelli gyalogos zárandoklatokon és a plébániai életben közösséggé formálódó helyi hívek és az igazgató úr. Az új épülettel bővült résszel megismerkedve és fekvőhelyünk kiválasztását követően a vendéglátók a vacsora mellé saját készítésű süteményeiket felszolgálva kényeztettek el bennünket. Mindezt immár 7-ik alkalommal önzetlenül és nagy szeretettel, estéjükkel ránk szánva tették. Az Úr segítse és jutalmazza mindezt Őket!

Másnap reggel kicsit úgy éreztem magam, mintha 80 évet visszaléptünk volna és Fulgens testvér története ismétlődne fordítva, ugyanis akkor Ő vitt a rászorulóknak, most minket halmoztak el. A „kitörmött hűtő” tartalmát és a megmaradt süteményeket hozta utánunk kísérelőbuszunk. Péntek lévén igyekeztünk figyelmünket és lelkünket a szenvedő Jézusra irányítani. A nap egészében kereszttújárast végeztünk, János atya az általa összeállított füzetben a biblikus keresztutat választotta, gondosan kiválasztotta az egyes állomásokon imádkozókat. A kereszttú bevezetőket Kóta Vili (Quirin) ferences testvér vezette a tőle megszokott figyelemmel és fegyelemmel. Az egyes állomások imádságait útszéli keresztekkel, temetőknél, templomokban és kápolnáknál végeztük. Indulás után a sárvári Hegyközség, majd a 84-es úti körforgalom következett. Innen az erdei utat választva nyugodt és árnyas szakaszon közelítettük meg a sitkei kápolnát. Közben Anikónak köszönhetően egy Mária-úti kapun is átmertünk. A kápolnában imádkoztunk Balázs Fecó lelki

üdvéért. A sitkei kastélynál hosszabb időt töltve igyekeztünk erőt gyűjteni az előttünk álló úthoz. Sajnos a szervezési és az emberi hiányosságok kiütköztek a szemeteszsákkal és a marhalegélőn való átjutásnál. Egy időre nehezebbé vált a kereszttújárás. Vásárosmiskén és Egyházashetyén viszont a „karitás házak” munkatársai ébresztőt fújtak a szeretetteljes fogadtatással munkaidőn túl. A Levendula-házban kapott ajándékból feldíszíthettük zárandok keresztünket, hogy a díszítésből megajándékozhasuk Barsi Balázs és Reisz Pál atyát Sümegen. Az egyházashetyei temetőnél levő keresztnél Jézus halálára emlékeztünk. Innen fél óra szilenciumot tartva, a természet közelségét szemlélve, Szent Ferenc lelkiségéről elmélkedve az Úr visszaterelt a békességbe, egy olyan ajándékot megtapasztalva, amely nekünk adatott. Ezen a szakaszon a minden alkalommal derékig érő gaz miatt az erdőben kellett haladnunk; most városi parkokat megszégyenítő tiszta úton haladhattunk. Jánosházára, János atya előző szolgálati helyére érve a templomnál szeretettel vártak minket. János atya meghatódva és elérékenyülve tanított bennünket a szentmisében. A sporttelepre gyalogoltunk tovább, ahol saját készítésű vacsorával vártak minket (erről részletesen olvashattunk a megyei lapban), és még az utolsó napra is kaptunk enni-és innivalót. A nemrég felújított közösségi házban kellemes hőmérsékletben

pihenhettük ki a nap fáradalmait. A kompletórium elimádkozása után „felcsendült” az „Erdő mellett estvéledtem...” Szombaton reggel a tervezettel ellentétben rövidítettünk, ezért aszfalton juthattunk el Nemeskeresztúrra. Itt a foci pályánál pihentünk meg, zsolozsmáztunk, majd reggeliztünk. Az „összegyűjtött” fölöslegünkben János atya és Vili adott a helyieknek. Innen az aszfaltos úton jutottunk el – Rigács érintésével – Ukkra. Alig találkoztunk autóval, így lehetőségünk volt a rózsafüzért imádkozni. Rövid pihenő után János atya és Laci, alias Porpi előre mentek Zalagyömörőre felderíteni ebédünk elfogyasztásának helyszínét. A fiatal polgármester szabadidejéből készségesen adva még kávéval is kínált bennünket. Az ebédet Bertalan testvér vezetésével a ferences közösség készítette és melegen tartva hozták utánunk. Utunk talán legnehezebben járható szakaszával találkoztunk a gázos úton, de ezt is leküzdve vártak minket a polgármesteri hivatalnál a finom ebéddel. Ezen a legveszélyesebb szakaszon az autót helyett a vasútvonalat választottuk, igaz, vonattal nem találkoztunk a 1,5 km-es vasúti pályaszakaszon. A mezei útra rátérve megláttuk utunk végének jelét, a sümegi ferences templom tornyát. Megérkezve Pál atya nagy szeretettel és örömmel üdvözölte a megfáradt zárandokokat. A szentmisében hálat adtunk és kéréseinket az Úr és a Szűzanya elé helyezve zártuk utunkat.

A kolostor ebédlőjében ismét részesei lehettünk a keresztény vendéglátásnak. A személyes találkozás Pál atyával és a 27 év után Sümegről Szécsénybe átköltöző Barsi Balázs atyával a pont volt az i betűn. A zárandokok többsége vonattal indult haza szeretteihez. Idei utunkon különösen is megtapasztalhattuk, amire Jézus intette tanítványait szétküldésükkor:

„Semmit se vigyetek az útra, se botot, se tarisznyát, se kenyeret, se pénzt.” Jó volt átélenni ennek a tanításnak az életté váltását. A Gondviselő tudja, mire van szükségünk. Ne „biztosítsuk” be magunkat, hagyjunk minél nagyobb helyet Istennek, bízzunk jobban benne életünk minden területén. Emberi kapcsolatainkban sokat tudunk hasznosítani zárandokutunkon átéltekből. Köszönjük az Úrnak, hogy kísért minket, vigyázott ránk és segített a három nap során. Megköszönöm a csapat minden tagjának az egymásra figyelmet, segítséget és a kitartást. Ne feledjük, és álljon lelki szemeink előtt: Hűséges az Isten, aki meghívott titeket.

(Csire Imre)

Hirdetések

A **Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus** – Ferenc pápa által celebrált záró miséjére – 2021.09. 12. – Szombathelyről a püspök atya vezetésével különvonat indul 2000 Ft (oda-visszaút) egységáron. A vonat reggel 5.30 körül indul Zalaegerszegről, és 6.30 körül veszi fel Szombathelyen a felfutókat, a pápai Szentmise a Hősök erén vasárnap 11.30-kor kezdődik. Jelentkezni a Székesegyház Főplébániáján lehet. „Ünnepeljük együtt Krisztust, aki itt maradt köztünk az Eucharishtiában, aki forrása egyéni életünknek, családjaink életének, aki éltető forrása nemzetünknek, Európa és a világ jövőjének!”

Jövő szombaton, július 24-én délelőtt 10 órakor **régi rítusú szentmisét** celebrál templomunkban Cséry Gergely pacsai plébános.

A Brenner János Hittudományi Főiskola Szombathelyi Képzési Központja **pótfelvételi eljárás** keretében felvételt hirdet a 2021/2022-es tanévre. Jelentkezési határidő: 2021. augusztus 15. Érdeklődni a hittanarkepzo@martinus.hu címen lehet.

A plébániai iroda 2021. július 26 - július 30 között zárva tart. Sürgős esetekben a telefonos elérhetőséget biztosítjuk.